

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 110/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť I. K., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 1, čl. 12, čl. 19 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 3 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v P. a jej rozhodnutím č. k. 1 Kn 152/10-5 z 2. augusta 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2011 doručená sťažnosť I. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 1, čl. 12, čl. 19 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 3 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v P. (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 Kn 152/10-5 z 2. augusta 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ dal podnet na Okresnej prokuratúre B. a následne na krajskej prokuratúre týkajúci sa jeho sociálnych otázok, ako aj pracovnoprávných problémov, ku ktorým došlo v minulosti. Pretože jeho sťažnosť nebola primerane vybavená, obrátil sa aj na Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, tam však neuspel. Pritom došlo k urážke jeho osoby, ktorá mala spočívať v tvrdení, že sa nervovo zrútil, čo však nie je pravdou, je to pre neho ponižujúce a urážajúce, preto mu to zakladá dôvod na satisfakciu. Pritom v podnete uviedol, že nedošlo k náprave jeho krívd ešte z 80. rokov, ale došlo k neprípustnému zásahu do jeho osobnostných práv. Pretože krajská prokuratúra nedostatočne vybavila jeho podnet, žiada, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. podľa čl. 19 Ústavy SR v spojení s čl. 46 a v kontexte s jej čl. 1 a 12, ako aj čl. 8 a 3 Dohovoru nepravdivým tvrdením Krajskej prokuratúry v P. v jej liste sp. zn. 1 Kn 152/10-5, zo dňa 2.VIII.10, v tom, že sa nervovo zrútil, a to v konaní a vybavovaní jeho dôležitého podnetu z 3.VI.10, v spojení s uznesením prokurátora Okr. prokuratúry v B. pod č. k. Pn108/10, zo dňa 24.V.10 porušené boli.

2. Priznáva I. K. spravodlivé finančné zadostučinenie 33. tis. €..., ktoré je mu povinná Krajská prokuratúra v P. uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto úst. nálezu.

3. Ukladá Krajskej prokuratúre v P. uhradiť aj vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto úst. nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ podanou sťažnosťou namietal protiústavnosť postup a rozhodnutie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 152/10-5 z 2. augusta 2010.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo základných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Stanovisko krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 152/10-5 z 2. augusta 2010 bolo sťažovateľovi doručené 9. augusta 2010, čo sám sťažovateľ uznal. Vychádzajúc z uvedeného to znamená, že ak sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 7. februára 2011, ochrany svojich základných práv sa domáhal až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú a rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2011